DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 18. | **Warszawa, dnia 24 września 1932 r.** | **Rok XIV.**

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

133.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW ORAZ MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 27 czerwca 1932 r.

w sprawie nadawania telegramów w pociągach. *).

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1931 r., Nr. 12, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się na Polskich Kolejach Państwowych przyjmowanie w pociągach pośpiesznych telegramów krajowych oraz telegramów zagranicznych.

§ 2.

Przyjmowanie telegramów w pociągach odbywa się za pośrednictwem konduktorów rewizyjnych.

Pociągi, w których dopuszcza się przyjmowanie telegramów, wyznacza Ministerstwo Komunikacji i podaje do wiadomości w urzędowym rozkładzie jazdy pociągów.

§ 3.

Telegramy w pociągach przyjmuje się zasadniczo tylko na ryzyko i odpowiedzialność nadawcy, który winien podać swe imię i nazwisko oraz dokładny adres stałego miejsca zamieszkania.

Miejscem nadania telegramu jest stacja kolejowa, na której telegram został nadany przez konduktora do dalszego przesłania drogą telegraficzną.

§ 4.

Telegramy przyjmowane w pociągach nie mogą zawierać żadnych płatnych wskazówek służbowych, z wyjątkiem wskazówek GP = do odebrania na poczcie (poste restante), lub TR = do odebrania w telegrafie (télégraphe restante).

§ 5.

Przy telegramach zagranicznych nadawca obowiązany jest podać w adresie telegramu po nazwie miejsca przeznaczenia również nazwę kraju przeznaczenia.

§ 6.

Treść telegramów nadawanych w pociągach powinna być napisana całkowicie w języku jawnym.

Telegram może zawierać najwyżej 14 wyrazów łącznie z adresem i podpisem.

§ 7.

Opłaty za telegramy nadawane w pociągach pobiera się gotówką.

Należność ta składa się:

a) z właściwej opłaty za telegram, obliczonej zawsze za 14 wyrazów z zaokrągleniem, według obowiązującej taryfy telegraficznej krajowej lub zagranicznej,

b) z opłaty manipulacyjnej za przyjęcie telegramu przez konduktora.

§ 8.

Opłaty za telegramy nadane w pociągach zwraca się tylko w przypadku zniekształcenia telegramu.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

Minister Komunikacji:
(—) **Kühn.**

*) Monitor Polski Nr. 189, poz. 223.

134.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lipca 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych w kraju. *)

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461, ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 20 stycznia 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54 z mocą obowiązującą od dnia 11 lutego 1930 r., z dnia 10 kwietnia 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 37,

*) Dz .U. R. P. Nr. 71, poz. 651.

poz. 291 z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1931 r., z dnia 3 czerwca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 437 z mocą obowiązującą od dnia 13 czerwca 1931 r., z dnia 2 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 658 z mocą obowiązującą od dnia 17 września 1931 r., z dnia 25 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 707 z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1931 r. i z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461 z mocą obowiązującą od dnia 21 czerwca 1932 r.

Minister Skarbu:

(—) **Jan Piłsudski.**

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dn. 6 lipca 1932 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1927 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych, wymienionych w art. art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2.

Osobom, wymienionym w § 1 przysługują:

I. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety, oraz

2) zwrot kosztów przejazdu;

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu, oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107);

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

W odniesieniu do wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, zwykłem miejscu służbowem i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, jest obszar danego garnizonu wojskowego.

§ 3.

Diety wynoszą dziennie:

1) dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł, dla Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego 60 zł,

2) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych, oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według	grupy	II	30 zł
„	„	III i IV	25 „
„	„	V	20 „
„	„	VI	15 „
„	„	VII	12 „
„	„	VIII	10 „ 50 gr
„	„	IX	9 „ 50 „
„	„	X — XII	8 „ 50 „
„	„	XIII — XVI	6 „ — „

3) dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:
według grupy C i D . . . . . 25 zł
„ „ B . . . . . . 20 „
„ „ A . . . . 15 „

4) dla szeregowych niezawodowych:
a) podchorążych oraz podoficerów 2 zł 50 gr
b) st. szeregowców i szeregowców 2 „ — „

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacyj wojskowych poza swym garnizonem, a nie należącym do tych formacyj, przysługują diety w wysokości i wedle zasad, określonych w niniejszem rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia, oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracyj) służbę bezpieczeństwa.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych, pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2), może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjnemi, przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25.

§ 4.

W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 3 t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) o 20%, dla samotnych (t. j. dla nie pobierających tego dodatku) o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30% dla samotnych o 50%.

Delegacje (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej niż pół roku wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej diety.

§ 5.

Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety.

b) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21 a 6 godziną.

Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brany w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 6.

Diety należą się również za niedziele i święta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia.

§ 7.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 8.

Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i z powrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10.

Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

a) cenę biletu I klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I — V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy D, C, B, ponadto bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowódcom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi generałami i dowódcami pułków;
b) cenę biletu II klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI do IX i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;
c) cenę biletu III klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X do XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd sługi (§ 2 p. III. 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynno-

ści urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca względnie przedziału w wozie sypialnym.

§ 11.

Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

a) do 50 kg. przy podróżach służbowych (komisjach), trwających conajmniej 6 dni;
b) do 100 kg. przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12.

Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 2 osoby względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nie posiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych, sprawujących nadzór dróg, którzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km. od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14.

Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

U wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu.

Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej przyznaje się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia:	złotych
I do IV oraz D i C	2.00
V — IX oraz B i A	1.50
X — XVI	0.90

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17.

Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten nie jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18.

Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć conajmniej 40 km. drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19.

W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 60% jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60% dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie, określone w art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107). Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów Korpusu Ochrony Pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25% dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowemi środkami lokomocji.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysłu-

guje należytość określona niniejszym paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20.

Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem (§ 19 ustęp drugi) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisyj, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki przyznanej na zasadzie § 21.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy skarbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem miesięcznem.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23.

Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24.

Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25.

Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom	25%
pułkownikom	35%
podpułkownikom i majorom . .	45%

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26.

Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. i z dnia 28 stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 10, poz. 78).

ZARZĄDZENIA.

135.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 1 września 1932 r.

o stosowaniu norm na „Druty teletechniczne stalowe".

§ 1.

Wprowadza się do obowiązkowego stosowania w państwowem przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" normy na „Drut teletechniczny stalowy", stanowiące załącznik do niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów *), a oznaczone skrótem $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 401}}$ w serji „Polskich norm teletechnicznych", opracowanych przez Radę Teletechniczną przy Ministrze Poczt i Telegrafów.

§ 2.

Zamówienia drutu stalowego przewodowego o średnicy 6, 5, 4, 3 i 2 mm. i wiązałkowego o średnicy 2.5, 2 i 1.5 mm. jak również odbiór tego drutu winien być dokonywany ściśle według norm $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 401}}$.

Drut nieznormalizowany, znajdujący się w składach, może być używany aż do wyczerpania.

*) Załącznik zostanie rozesłany równocześnie w określonej ilości wszystkim Dyrekcjom Poczt i Telegrafów i Głównemu Składowi Materjałów Teletechnicznych.

§ 3.

Drut stalowy przewodowy i wiązałkowy winien być oznaczany w korespondencji i w zapotrzebowaniach materjałowych następującemi numerami katalogowemi i nazwami:

Nr. 1. Normalny drut teletechniczny stalowy przewodowy, o średnicy 6 mm (skrót N. D. T. — 6 — S).

Nr. 2. Normalny drut teletechniczny stalowy przewodowy, o średnicy 5 mm (skrót N. D. T. — 5 — S).

Nr. 3. Normalny drut teletechniczny stalowy przewodowy, o średnicy 4 mm (skrót N. D. T. — 4 — S).

Nr. 4. Normalny drut teletechniczny stalowy przewodowy, o średnicy 3 mm (skrót N. D. T. — 3 — S).

Nr. 6. Normalny drut teletechniczny stalowy przewodowy, o średnicy 2 mm (skrót N. D. T. — 2 — S).

Nr. 36. Normalny drut teletechniczny stalowy wiązałkowy, o średnicy 2,5 mm (skrót N. D. T. — 2,5 — SW).

Nr. 37. Normalny drut teletechniczny stalowy wiązałkowy, o średnicy 2 mm (skrót N. D. T. — 2 — SW).

Nr. 39. Normalny drut teletechniczny stalowy wiązałkowy, o średnicy 1,5 mm (skrót N. D. T. — 1,5 — SW).

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

136.

INSTRUKCJA

wydana przez Ministra Skarbu i Ministra Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich i t. p. stałych zaopatrzeń.

§ 1.

Wypłatę zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich i t. p. stałych zaopatrzeń uskuteczniają urzędy pocztowe na podstawie rocznych list wypłat, otrzymywanych z wydziałów rachunkowo-kasowych izb skarbowych. Natomiast wszelkie jednorazowe wypłaty z tytułu kosztów przesiedlenia, pośmiertnego, odprawy i t. p. pochodnych zaopatrzeń przekazuje wydział rachunkowo-kasowy izby skarbowej przekazami czekowemi P. K. O.

Zaopatrzenie emerytalne może być na życzenie osoby uprawnionej przelewane na jej konto czekowe w P. K. O.

Sposób postępowania w tej mierze izby skarbowej, normują osobne zarządzenia.

§ 2.

Karty likwidacyjne na zaopatrzenie emerytalne i renty inwalidzkie powinny być podzielone na grupy, stosownie do paragrafów układu budżetowego. W obrębie każdej grupy, karty likwidacyjne powinny być ułożone w porządku alfabetycznym poszczególnych urzędów pocztowych dokonywujących wypłaty, oddzielnie dla okręgów każdej Dyrekcji Poczt i Telegrafów. Karty likwidacyjne dotyczące każdego urzędu pocztowego powinny być ułożone w porządku alfabetycznym uprawnionych do zaopatrzenia (renty).

Do kart likwidacyjnych prowadzić należy imienny skorowidz kartkowy zawierający imię i nazwisko, oznaczenie grupy, numer karty, nazwę urzędu pocztowego dokonywującego wypłaty, oraz nazwę Dyrekcji Poczt i Telegrafów, której dany urząd pocztowy podlega.

W razie zmiany miejsca zamieszkania uprawnionego, powodującej zmianę urzędu pocztowego, dokonywującego wypłaty należy, po zanotowaniu tego w karcie likwidacyjnej i skorowidzu imiennym, kartę wyłączyć i przenieść na właściwe miejsce.

W razie otrzymania zarządzenia wstrzymania wypłaty zaopatrzenia (renty) należy, po zanotowaniu dat zarządzenia na karcie i skorowidzu imiennym, kartę wyłączyć i przechowywać osobno w porządku alfabetycznym.

W analogiczny sposób postępuje się w wypadku, gdy wydział rachunkowo-kasowy izby skarbowej poweźmie wiadomość o powodach, uzasadniających całkowite wstrzymanie wypłaty.

O wstrzymaniu wypłaty i jej powodach należy jednak zawiadomić wydział emerytur i rent.

§ 3.

Na podstawie kart likwidacyjnych wydział rachunkowo-kasowy sporządza wykazy wypłat (wzór Nr. 1), odrębne dla każdej grupy.

W wykazach tych należy rozmieszczać uprawnionych do zaopatrzenia (renty) według poszczególnych urzędów pocztowych w kolejności ułożonych kart.

Kwoty brutto, potrąceń i kwoty przypadające do wypłaty wpisuje się tylko do przedziałek, przeznaczonych na miesiąc kwiecień, wyprowadzając zarazem ogólne sumy za cały miesiąc.

W następnych miesiącach wyprowadza się kolejno tylko sumy miesięczne.

W razie zmiany w wysokości zaopatrzenia (renty), wstrzymania wypłaty, przydzielenia danemu urzędowi nowego uprawnionego, bądź też wreszcie w razie przeniesienia uprawnionego do innego urzędu pocztowego z powodu zmiany adresu, uskutecznia się wyłącznie przy danej pozycji w przedziałce odpowiedniego miesiąca stosowne zmiany, bądź też wykreśla się, lub dopisuje uprawnionego na koncie właściwego urzędu pocztowego, wyprowadzając zarazem w przedziałce danego miesiąca ogólną miesięczną sumę, po uwzględnieniu zmian.

Na podstawie wykazu wypłat sporządza się listy wypłat (wzór Nr. 2), odrębne dla każdego urzędu pocztowego, a zawierające jedynie kwoty, przypadające do wypłaty (netto) w miesiącu kwietniu. Ogólną miesięczną sumę należy wymienić cyframi i słownie. Listy te, po zaopatrzeniu ich w odcisk pieczęci urzędowej i podpisy naczelnika wydziału rachunkowo-kasowego izby skarbowej i kierownika oddziału, przesyła się wraz z dwunastu miesięcznemi kuponami (wzór Nr. 3) właściwym urzędom pocztowym najpóźniej do dnia 25 marca każdego roku.

Dla każdej grupy sporządza się kupony odmiennego koloru. Na każdym kuponie winien być zamieszczony numer karty likwidacyjnej, imię i nazwisko uprawnionego, oraz dokładny

adres. Przypadającą do wypłaty sumę wypisuje w kuponie urząd pocztowy.

Dla każdego urzędu pocztowego sporządza się jedną listę wypłat, obejmującą wszystkich uprawnionych, przydzielonych do wypłaty danemu urzędowi.

Każda lista wypłat powinna być zaopatrzona numerem kolejnym, biegnącym nieprzerwanie dla wszystkich list, przyczem numer listy zaznacza się na kontach odpowiednich urzędów pocztowych w wykazach wypłat, oraz na karcie likwidacyjnej.

W razie poczynienia zmian w wykazie wypłat, wydział rachunkowo-kasowy sporządza na druku listy wypłat wykaz zmian i przesyła właściwemu urzędowi pocztowemu z takiem wyrachowaniem, aby wykaz ten urząd pocztowy otrzymał przed ustawowym terminem płatności zaopatrzenia (renty) za dany miesiąc, którego zmiany dotyczą.

Wykaz ten powinien być zaopatrzony numerem kolejnym, biegnącym oddzielnie dla każdego urzędu pocztowego, w podpisy i odcisk pieczęci urzędowej tak jak listy wypłat, oraz zawierać powinien ogólną miesięczną sumę przypadającą do wypłaty w miesiącach, których zmiany dotyczą.

Numer wykazu zmian odnotowuje się równocześnie przy odpowiednich pozycjach wykazów wypłat.

W razie przydzielenia urzędowi pocztowemu nowego uprawnionego, dołącza się do wykazu zmian stosowną ilość miesięcznych kuponów.

Na podstawie tego wykazu urząd pocztowy prostuje odpowiednie pozycje listy wypłat w przedziałce właściwego miesiąca, względnie też dopisuje bądź wykreśla z listy uprawnionego, któremu wypłatę wstrzymano, wyprowadzając równocześnie w przedziałce właściwych miesięcy ogólne sumy, podlegające wypłaceniu przez urząd pocztowy po uwzględnieniu zmian.

O zmianie adresu w okręgu tego samego urzędu pocztowego, wydział rachunkowo-kasowy izby skarbowej zawiadamia właściwy urząd pocztowy odrębnem pismem, na podstawie którego urząd pocztowy prostuje listę wypłat i kupony.

§ 4.

Miesięczne sumy podlegające wypłaceniu przez urzędy pocztowe zapisuje się na podstawie wykazu wypłat do spisu list wypłat (wzór Nr. 4), który prowadzi się oddzielnie dla każdej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Poszczególne urzędy pocztowe należy rozmieścić w spisie list wypłat w porządku alfabetycznym.

Na pokrycie wydatków na wypłatę zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich i t. p. wydział rachunkowo-kasowy przelewa zaliczkowo z otwartego na ten cel kredytu, w dniu 1 kwietnia każdego roku, na konto czekowe w P. K. O. Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 30600, odpowiednią sumę, w wysokości równającej się sumie wydatków na miesiąc kwiecień.

Rozliczenie się z zaliczki następuje z końcem marca każdego roku.

Każda Dyrekcja Poczt i Telegrafów przesyła właściwej izbie skarbowej do dnia 25 każdego miesiąca sumaryczny wykaz kwot wypłaconych przez poszczególne urzędy pocztowe wraz ze zrealizowanemi kuponami.

Wykaz ten obejmuje wypłaty uskutecznione w okresie od dnia 21 poprzedniego miesiąca do dnia 20 miesiąca bieżącego.

Po uzgodnieniu podanych w nim sum z odpowiedniemi sumami spisu list wypłat i po zapisaniu do tego ostatniego sum wypłaconych przez urzędy pocztowe, wydział rachunkowo-kasowy przelewa w dniu 1-szym każdego miesiąca na konto czekowe właściwych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów w całości wypłacone sumy i zaznacza to w spisie list wypłat.

W razie różnicy między sumą wypłat podaną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów, a odpowiednią sumą spisu list wypłat, wydział rachunkowo-kasowy wyjaśnia powody niezgodności w drodze korespondencji z Dyrekcją Poczt i Telegrafów, zwracając narazie Dyrekcji sumę faktycznie wypłaconą, a dopiero po szczegółowem sprawdzeniu i wyjaśnieniu wyrównując różnicę przy następnym obrachunku.

Powody niezgodności i sposób ich wyrównania zaznacza się w przedziałce uwagi spisu list wypłat.

Otrzymane z Dyrekcji Poczt i Telegrafów zrealizowane kupony (pokwitowania) wydział rachunkowo-kasowy, po szczegółowem sprawdzeniu z wykazem wypłat, przechowuje w kolejności pozycyj wykazu według poszczególnych miesięcy.

Po otrzymaniu z Dyrekcyj Poczt i Telegrafów wykazu wypłaconych kwot za miesiąc marzec, wydział rachunkowo-kasowy dokonuje z Dyrekcją Poczt i Telegrafów rozliczenia z asygnowanej zaliczki. Przypadające ewentualnie

do zwrotu sumy Dyrekcje Poczt i Telegrafów powinny zwrócić izbom skarbowym przed upływem okresu budżetowego.

Otrzymane z izby skarbowej listy wypłat urzędy pocztowe zwracają tejże izbie do dnia 15 kwietnia następnego roku wraz z wykazami zmian, oraz ewentualnie niezrealizowanemi kuponami i po ewentualnem zaznaczeniu na listach wypłat sum niewypłaconych z podaniem powodów niewypłacenia.

Otrzymane listy wydział rachunkowo-kasowy porównuje dokładnie z wykazami wypłat i wykazami zmian, a w razie stwierdzenia rozbieżności wszczyna kroki, celem ich wyjaśnienia.

§ 5.

Na podstawie otrzymanych list wypłat i dołączonych do nich kuponów, urzędy pocztowe doręczają zaopatrzenia (renty) osobom uprawnionym, za wylegitymowaniem w myśl przepisów pocztowych i za pokwitowaniem na pierwszym odcinku kuponu. Drugi odcinek kuponu urząd pocztowy wydaje osobie uprawnionej przy odbiorze pieniędzy.

Począwszy od dnia 2 każdego miesiąca urzędy pocztowe doręczają zaopatrzenia (rentę) za dany miesiąc, ściśle pod wskazanym w kuponie adresem, do rąk adresatów, względnie osób przez nich upoważnionych.

Upoważnienie to powinno być jednak wystawione najwcześniej w dniu płatności zaopatrzenia (renty) za dany miesiąc i poświadczone zarówno co do autentyczności podpisu, jak i co do daty przez właściwy urząd (instytucję).

Bez przedstawienia takiego upoważnienia doręczać zaopatrzenia osobom innym pod żadnym warunkiem nie wolno.

Dosyłanie zaopatrzeń (rent) jest niedopuszczalne.

W razie niemożności doręczenia zaopatrzenia (renty) z powodu śmierci adresata, przeprowadzenia się adresata do okręgu innego urzędu pocztowego lub też w innych wypadkach niedoręczalności, urząd pocztowy winien zwrócić izbie skarbowej niezrealizowane kupony z podaniem powodów niedoręczalności, zaznaczając o tem w przedziałce „uwagi" listy wypłat.

Zmiany w liście wypłat uskutecznia urząd pocztowy dopiero po otrzymaniu z izby skarbowej wykazu zmian.

Zaopatrzenie (rentę) można wypłacać w ciągu trzech miesięcy od daty płatności, a po tym terminie jedynie za zgodą izby skarbowej. Wypłaty te nie mogą być jednak uskutecznione po dniu 15 marca.

Wypłacone sumy zapisują urzędy pocztowe do specjalnego wykazu (wzór Nr. 5). Wykazy te urzędy pocztowe zamykają z końcem miesiąca i dołączają do ogólnego rachunku miesięcznego.

Wypłacone zaś do dnia 20 każdego miesiąca kupony przesyłają Dyrekcji Poczt i Telegrafów w tymże dniu, podając zarazem ogólną sumę wypłat.

Niewypłacone do dnia 15 marca zaopatrzenia (renty) wydział rachunkowo-kasowy zapisuje do pamiętnika należności biernych, a w razie wniesienia reklamacji przez uprawnionych asygnuje je zapomocą przekazów czekowych P. K. O.

§ 6.

Całkowitą odpowiedzialność za wypłatę zaopatrzeń (rent) do rąk osób właściwych, oraz za wszelkie nadużycia funkcjonarjuszów pocztowych ponosi przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

§ 7.

Potrącone w wykazie wypłat sumy przelewa się lub przekazuje pod właściwym adresem zapomocą czeków przelewowych (asygnacyj) lub przekazowych w odstępach miesięcznych.

§ 8.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

Równocześnie tracą moc wszelkie przepisy i zarządzenia sprzeczne z niniejszem, z wyjątkiem instrukcji o wypłacaniu przez urzędy i agencje pocztowe zaopatrzeń emerytalnych funkcjonarjuszów przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", oraz wdów i sierot po nich.

Warszawa, dnia 8 września 1932 r.

Minister Skarbu:

(—) **Zawadzki.**

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

IZBA SKARBOWA

w ....

(Strona 1)

Wzór Nr. 1 do § 3 Instrukcji o wypłacie zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich.

WYKAZ WYPŁAT
zaopatrzeń emerytalnych (rent inwalidzkich)
za okres budżetowy 19 /19...... r.

(Strona 2)

Pozycja	Nr. karty likwidacyjnej nazwisko i imię adres odbiorcy	Zaopatrzenie nie płatne od dnia	K W O T A B R U T T O												P O	
			Za miesiąc				Za miesiąc				Za miesiąc				Za miesiąc	Podatek dochodowy
			IV				VIII				XII				IV	
			V				IX				I				V	
			VI				X				II				VI	
			VII				XI				III				VII	
	Razem															

T R Ą C E N I A											DO WYPŁATY NETTO ZA MIESIĄC												Przypis potrąceń i uwagi
8%-owa opłata	Długi	Za miesiąc	Podatek dochod.	8%-owa opłata	Długi	Za miesiąc	Podatek dochod.	8%-owa opłata	Długi	Data przerachowania potrąceń	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październ.	Listopad	Grudzień	Styczeń	Luty	Marzec	
		VIII				XII																	
		IX				I																	
		X				II																	
		XI				III																	

IZBA SKARBOWA
w...

(Strona 1).

Wzór Nr. 2 do § 3 Instrukcji o wypłacie zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich.

LISTA WYPŁAT Nr.....................

zaopatrzeń emerytalnych (rent inwalidzkich i t.p.)

podlegających wypłacie przez

Urząd Pocztowy w ....

w okresie budżetowym 19........./19.........

(Strona 2).

Pozycja	Nr. karty likwidacyjnej, nazwisko, imię i adres odbiorcy	Zaopatrzenie (renta) płatne od dn........	DO WYPŁATY NA MIESIĄC																								Niepodjęte kwoty po zamknięciu rach. rocznego	UWAGI
			Kwiecień	Data wypłaty	Maj	Data wypłaty	Czerwiec	Data wypłaty	Lipiec	Data wypłaty	Sierpień	Data wypłaty	Wrzesień	Data wypłaty	Październik	Data wypłaty	Listopad	Data wypłaty	Grudzień	Data wypłaty	Styczeń	Data wypłaty	Luty	Data wypłaty	Marzec	Data wypłaty		
									A) Emeryci cywilni.																			
									B) Emeryci wojskowi i t. d.																			
	Razem																											

(Nr. karty likwidac. imię, nazwisko i adres odbiorcy)

Wzór Nr. 3 do § 3 Instrukcji o wypłacie zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich

(*Strona 1*).

lista wypłat

Nr. ....

poz. ....

stempel pocztowy

Zaopatrzenie / rentę za miesiąc .... w kwocie

zł .... gr ....

słownie .... złotych .... groszy

otrzymałem (am) .... dnia ....

(podpis odbiorcy)

stempel pocztowy

Odcinek dla odbiorcy.

Zaopatrzenie / renta za miesiąc ....

w kwocie zł .... gr ....

słownie .... złotych .... groszy

z listy wypłat Izby Skarbowej Grodzkiej

w ....

Nr. .... poz. ....

---

lista wypłat

Nr. ....

poz. ....

stempel pocztowy

Zaopatrzenie / rentę za miesiąc .... w kwocie

zł .... gr ....

słownie .... złotych .... groszy

otrzymałem (am) .... dnia ....

(podpis odbiorcy)

stempel pocztowy

Odcinek dla odbiorcy.

Zaopatrzenie / renta za miesiąc ....

w kwocie zł .... gr ....

słownie .... złotych .... groszy

z listy wypłat Izby Skarbowej Grodzkiej

w ....

Nr. .... poz. ....

Wzór Nr. 3 do § 3 Instrukcji o wypłacie zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich.

W razie zaistnienia wymienionych w dekrecie pensyjnym warunków wpływających na wysokość pobieranego zaopatrzenia (renty), ma o tem uprawniony (a) bezzwłocznie zawiadomić drugostronnie wymienioną Izbę Skarbową z powołaniem się na numer i pozycję listy płacy.

Winni zaniedbania powyższego będą pociągani do odpowiedzialności sądowo-karnej.

O stałej zmianie adresu należy zawiadomić wymienioną Izbę Skarbową.

IZBA SKARBOWA

w ....

(Strona 1).

Wzór Nr. 4 do § 4 Instrukcji o wypłacie zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich.

SPIS LIST WYPŁAT
na okres budżetowy 19......../19........ r.

DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW

w ....

(Strona 2).

Miesiąc ....

Nazwa urzędu pocztowego	Emerytury cywilne		Emerytury wojskowe		Dary złaski		Renta inwal. wojennych		Renta inwal. przedwojen.		Pensja weteranów		Zaopatrzenie skaz. polit.		Razem		Uwagi
	Polecono do wypłaty	Wypłacono	Polecono do wypłaty	Wypłacono	Polecono do wypłaty	Wypłacono	Polecono do wypłaty	Wypłacono	Polecono do wypłaty	Wypłacono	Polecono do wypłaty	Wypłacono	Polecono do wypłaty	Wypłacono	Pelecono do wypłaty	Wypłacono	
Razem																	

Urząd poczt.-telegraf...

Wzór Nr. 5 do § 5 Instrukcji o wypłacie zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich.

WYKAZ

wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych

za miesiąc.............................. 193...... r.

Nr. bieżący	Dzień wypłaty	Lista wypłat		Ilość wypłat	Kwota zaopatrzenia		Suma dzienna wypłaconych zaopatrzeń		Dopłata za doręczenie				UWAGI
									pojedyńczo		Suma dzienna dopłat		
		Nr.	poz.		Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	
1	2	3		4	5		6		7				8

ROZKŁAD LOTÓW.

Jesień — zima.

Ważny od 1 października 1932 r. do 28 lutego 1933 r. na linjach lotniczych obsługiwanych przez Polskie Linje Lotnicze „Lot".

Samoloty kursują		Kierunek	Samoloty kursują	
w poniedziałki środy piątki	we wtorki czwartki soboty	↓ ↑	we wtorki czwartki soboty	w poniedziałki środy piątki
	o. 9.00	Warszawa		p. 12.30
	p. 11.00	Bydgoszcz		o. 10.30
	o. 11.20	Bydgoszcz		p. 10.10
	p. 12.30	Gdańsk, Gdynia		o. 9.00
	o. 12.40	Warszawa	p. 11.10	
	p. 14.50	Poznań	o. 9.00	
	o. 13.00	Warszawa		p. 10.45
	p. 15.00	Katowice		o. 8.45
o. 9.15		Warszawa	p. 12.00	
p. 12.00		Wilno	o. 9.15	
o. 8 30		Warszawa	p. 15.00	
p. 10.20		Kraków	o. 13.10	
o. 10.45		Kraków	p. 12.45	
p. 11.25		Katowice	o. 12.05	
o. 11.55		Katowice	p. 11.35	
p. 13.40		Brno	o. 9.50	
o. 14.00		Brno	p. 9.30	
p. 15.00		Wiedeń	o. 8.30	
o. 9.30		Warszawa		p. 12.00
p. 12.00		Lwów		o. 9.30
	o. 9.15**	Lwów	p. 13.45*	
	p. 11.00**	Czerniowce	o. 12.00*	
	o. 11.30**	Czerniowce	p. 11.30*	
	p. 15.00**	Bukareszt	o. 8.00*	

Objaśnienia znaków:
- o. — odlot
- p. — przylot
- * — samoloty kursują tylko we wtorki.
- ** — „ „ „ w soboty.

Nr. PZ 633 z dnia 10 września 1932 r.

ROZKŁAD LOTÓW

Jesień — zima

Ważny od 1 października 1932 r. do 28 lutego 1933 r. na liniach lotniczych obsługiwanych przez Polskie Linje Lotnicze „Lot".

Samoloty kursują w poniedziałki środy piątki	Samoloty kursują we wtorki czwartki soboty	Kierunek	Samoloty kursują we wtorki czwartki soboty	Samoloty kursują w poniedziałki środy piątki
	o. 9.00	Warszawa		p. 12.30
	p. 11.00	Bydgoszcz		o. 10.30
	o. 11.20	Bydgoszcz		p. 10.10
	p. 12.30	Gdańsk, Gdynia		o. 9.00
	o. 12.40	Warszawa	p. 11.10	
	p. 14.50	Poznań	o. 9.00	
	o. 13.00	Warszawa		p. 10.45
	p. 15.00	Katowice		o. 8.45
o. 9.15		Warszawa	p. 12.00	
p. 12.00		Wilno	o. 9.15	
o. 8.30		Warszawa	p. 15.00	
p. 10.20		Kraków	o. 13.10	
o. 10.45		Kraków	p. 12.45	
p. 11.25		Katowice	o. 12.05	
o. 11.55		Katowice	p. 11.35	
p. 13.40		Brno	o. 9.50	
o. 14.00		Brno	p. 9.30	
p. 15.00		Wiedeń	o. 8.30	
o. 9.30		Warszawa		p. 12.00
p. 12.00		Lwów		o. 9.30
	o. 9.15**	Lwów	p. 13.45*	
	p. 11.00**	Czerniowce	o. 12.00*	
	o. 11.30**	Czerniowce	p. 11.30*	
	p. 15.00**	Bukareszt	o. 8.00*	

Objaśnienia znaków: o. — odlot
p. — przylot
* — samoloty kursują tylko we wtorki.
** — „ „ „ w soboty.

Nr. PZ 633 z dnia 10 września 1932 r.

137.

Przepisy szczegółowe o wykonywaniu instrukcji w sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich itp. stałych zaopatrzeń.

1) Nadesłane przez izby skarbowe listy wypłat (wzór Nr. 2) oraz wykazy zmian (sporządzone na tych samych formularzach, co listy wypłaty) wraz z przynależnemi kuponami (wzór Nr. 3) należy przechowywać w kasie urzędu pod zamknięciem.

2) Listy wypłat otrzymają urzędy pocztowe (agencje) w ciągu miesiąca września b. r. i powinny przystąpić z końcem tegoż miesiąca do wypełnienia kuponów (wzór Nr. 3) tak, aby wszystkie kupony na zaopatrzenia emerytalne za miesiąc październik b. r. były należycie przygotowane do wypłaty przed terminem płatności t. j. przed dniem 2-go października.

Analogicznie postępować należy każdego miesiąca.

3) Wypłatę zaopatrzeń emerytalnych na podstawie kuponów uskuteczniać należy tak, jak wypłaca się przekazy pocztowe i przekazy czekowe P. K. O. t. j. z doręczeniem pieniędzy odbiorcom do domu w miejscowym okręgu doręczeń względnie wypłacać adresatom w zamiejscowym okręgu pocztowym przy zachowaniu przepisów, obowiązujących przy wypłacie przekazów pocztowych i przekazów czekowych P. K. O.

Adresatów w zamiejscowym okręgu doręczeń zawiadamiać należy zapomocą druku Nr. 34, który oznaczyć należy u góry napisem „zaopatrzenie emerytalne", a w miejscu numeru nadania podać pozycję listy wypłat.

Kupony na zaopatrzenia emerytalne płatne w danym miesiącu należy wpisywać do oddzielnych list doręczeń, przy użyciu narazie — do czasu wydania odpowiednich formularzy—druku Nr. 506 t. j. listy doręczonych przekazów pocztowych, przy odpowiedniem sprostowaniu nagłówka druku.

Listy doręczeń dołączać należy do wykazu (wzór Nr. 5).

4) Wypłacone kwoty zaopatrzeń emerytalnych (rent) zapisuje się do „Wykazu wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych" (wzór Nr. 5) w sposób analogiczny, jak przekazy pocztowe do wykazu wypłaconych przekazów pocztowych, przyczem wyprowadza się sumy dzienne zaopatrzeń i sumy dzienne dopłat za doręczenie (t. j. po 10 gr. od kwot powyżej 50 zł.).

Sumy dzienne dopłat za doręczenie zaopatrzeń emerytalnych należy wpisywać do kolumny 12-tej głównego wykazu opłat i dopłat (druk Nr. 96).

Wykazy (wzór Nr. 5) prowadzi się podwójnie przy użyciu kalki; oryginał dołącza się do ogólnego rachunku miesięcznego, a odpis pozostaje w urzędzie (agencji).

5) Z końcem dnia 20-go każdego miesiąca, należy wypisać przy ostatniej pozycji wykazu, w kolumnie 8-mej (uwagi) łączną sumę wypłaconych zaopatrzeń od dnia 2-go do dnia 20-go włącznie, wszystkie zaś odcinki kuponów, z potwierdzeniami odbioru zaopatrzeń ułożyć w takim porządku, w jakim odbiorcy zapisani są do listy wypłat i związać razem, dołączając do tych odcinków karteczkę (wielkości ¼ arkusza) z napisem według następującego wzoru: „Od dnia 2-go do dnia 20-go . . . . . . (włącznie) wypłacono tytułem zaopatrzeń emerytalnych sumę . . . . zł. . . . . gr. na podstawie . . . . . sztuk kuponów".

Karteczkę tę należy zaopatrzyć w podpisy odpowiedzialnych za kasę urzędników i odcisk datownika.

Kupony wraz z karteczką wysłać należy najbliższą odprawą, jako przesyłkę poleconą, do Oddziału Kontroli Rachunków Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

6) Potwierdzenia odbioru zaopatrzeń emerytalnych (rent) wypłaconych w czasie od dnia 21-go do końca danego miesiąca — dołącza się w stanie uporządkowanym do wykazu (wzór Nr. 5) i wraz z tymże do ogólnego rachunku miesięcznego.

7) Sumy dzienne wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych zalicza się w wolnej kolumnie rozchodów ogólnego rachunku miesięcznego, którą oznacza się odręcznym napisem: „Wypłacone zaopatrzenia emerytalne".

8) Wypłaty zaopatrzeń emerytalnych nie można w żadnym wypadku dokonywać przed ustalonym terminem t. j. przed 2-gim miesiąca.

Jeśli na dzień 2-go w miesiącu przypada niedziela lub święto uroczyste — wypłatę rozpocząć należy w dniu następnym.

9) Niepodjęte (t. j. niewypłacone) zaopatrzenie emerytalne we właściwym terminie, może być podjęte w kasie urzędu pocztowego (agencji) w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia płatności, np. zaopatrzenie emerytalne za miesiąc październik, płatne począwszy od dnia 2-go października — może być podjęte do dnia 2-go stycznia następnego roku.

Jednakowoż przesunięcie terminu płatności niepodjętych zaopatrzeń nie może przypa-

dać na czas po dniu 15-tym marca t. zn. zaopatrzenie np. za miesiąc styczeń, płatne dnia 2-go stycznia może być podjęte tylko do dnia 15-go marca (włącznie), jakkolwiek okres trzech miesięcy jeszcze nie minął.

Zaopatrzenia emerytalne niepodjęte (niewypłacone) w ciągu trzech miesięcy od daty płatności, względnie niewypłacone do dnia 15-go marca, mogą być wypłacone tylko za pisemnem zezwoleniem właściwej izby skarbowej.

10) Przy zamawianiu zasiłków na wypłatę zaopatrzeń emerytalnych należy wyraźnie wymieniać w zamówieniach sumy potrzebne na wypłatę zaopatrzeń, zamówienia zaś same wysyłać należy z tem wyliczeniem, ażeby urząd pocztowy udzielający zasiłków, wysłał zasiłek najwcześniej dnia 1-go następnego miesiąca.

Wysyłanie zasiłków przed tym terminem jest niedopuszczalne, taksamo wzbronionem jest gromadzenie gotówki na wypłatę zaopatrzeń emerytalnych w ostatnich dniach miesiąca, poprzedzającego termin płatności.

Nr. AK 121/4 z dnia 14 września 1932 r.

138.

INSTRUKCJA

wydana przez Ministra Skarbu i Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie sprzedaży znaków stemplowych przez urzędy pocztowe.

1) Wprowadza się sprzedaż znaków stemplowych w urzędach pocztowych z wyjątkiem polskich urzędów pocztowych na obszarze W. M. Gdańska.

W zrozumieniu niniejszej instrukcji urzędem pocztowym jest także agencja pocztowa.

2) Znaki stemplowe do sprzedaży w urzędach pocztowych otrzymuje Zarząd Poczt i Telegrafów (Główny Skład materjałów pocztowych) z Biura Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu w Warszawie.

3) Odbiór znaków stemplowych uskuteczniać będzie Główny Skład materjałów pocztowych komisyjnie, na podstawie karty zamówienia (druk Nr. 705-a), sporządzonej przez Główny Skład w 2 egzemplarzach, w której wyszczególnia się:

a) ilości i rodzaj znaków podług wartości nominalnej, wydrukowanej na znakach,
b) ogólną sumę nominalną znaków,
c) ogólną sumę 10% nadzwyczajnego dodatku.

Otrzymane tudzież odesłane znaki stemplowe Główny Skład materjałów pocztowych zapisuje do księgi przychodu i rozchodu znaków stemplowych, prowadzonej miesięcznie przy użyciu druku Nr. 706 dla przychodu i rozchodu znaków pocztowych i druków płatnych.

4) Pierwszą partję znaków stemplowych otrzyma Główny Skład materjałów pocztowych od Biura znaków wartościowych zaliczkowo.

Po upływie każdego miesiąca kalendarzowego w terminie do dnia 15 następnego miesiąca Zarząd Poczt i Telegrafów przelewać będzie na konto czekowe Centralnej Księgowości Ministerstwa w P. K. O. całkowitą sumę uzyskaną ze sprzedaży znaków stemplowych po potrąceniu przypadającej prowizji i równocześnie zamawiać będzie w Biurze Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu znaki stemplowe na takąż samą sumę, na jaką zostały rozsprzedane w poprzednim miesiącu.

5) Za sprzedaż znaków stemplowych Zarząd Poczt i Telegrafów otrzymuje od Ministerstwa Skarbu prowizję od wartości sprzedanych znaków stemplowych w wysokości 3% nominalnej wartości znaków stemplowych (bez 10% dodatku nadzwyczajnego).

6) Zarząd Poczt i Telegrafów odpowiada za wartość otrzymanych do sprzedaży znaków stemplowych z wyjątkiem udowodnionych wypadków zniszczenia znaków stemplowych wskutek pożaru oraz wypadków siły wyższej.

7) Znaki stemplowe nieużywane, które wskutek uszkodzeń stały się niezdatne do użytku, podlegają wymianie na znaki stemplowe tej samej wartości i tego samego rodzaju.

Urzędy pocztowe odsyłają znaki stemplowe niezdatne do użytku lub wycofane do właściwych dyrekcyjnych Składów materjałów pocztowych w sposób ustalony dla odsyłania znaczków pocztowych i druków płatnych.

Dyrekcyjne Składy materjałów pocztowych odsyłają znaki uszkodzone lub wycofane do Głównego Składu materjałów pocztowych, ten zaś wymienia je w Biurze Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu w terminach od 10—20 marca, czerwca, września i grudnia.

8) Sprzedanych znaków stemplowych urzędy pocztowe nie mogą przyjmować do wymiany.

9) Druki do ewidencji znaków stemplowych w urzędach pocztowych oraz do obrachunku z obrotu znakami stemplowemi, sporządza Zarząd Pocztowy własnym kosztem.

10) Organy kontroli skarbowej mają prawo przeprowadzić rewizję w urzędach pocztowych co do obrotu znakami stemplowemi. Rewizja ta

polegać będzie na sprawdzeniu ilości, rodzaju i jakości znaków stemplowych znajdujących się w urzędzie pocztowym, na skontrolowaniu rachunku znaków stemplowych, oraz na porównaniu wpływów uzyskanych ze sprzedaży, a wykazanych w rachunku z odnośnemi sumami dziennemi, zapisanemi w ogólnym rachunku miesięcznym.

11) Znaki stemplowe, będące w obiegu, dzielą się na dwie grupy:

a) znaczki stemplowe,

b) urzędowe blankiety wekslowe.

Blankietów wekslowych są dwa rodzaje:

a) z szematem umowy wekslowej i

b) bez szematów umowy wekslowej.

Znaczków stemplowych jest 14 kategoryj, wartości nominalnej 10, 20, 25, 30, 40, 50 groszy, 1, 2, 3, 5, 10, 20, 40 i 50 złotych.

Blankietów wekslowych w obu rodzajach jest po 21 kategoryj wartości nominalnej, a mianowicie:

za 20 gr.	dla sumy nie przewyższającej		50 z
„ 30 „	„ „ „ ponad	50 zł do	100 „
„ 60 „	„ „ „	100 „ „	200 „
„ 90 „	„ „ „	200 „ „	300 „
„ 1 zł 20 gr	dla sumy ponad	300 „ „	400 „
„ 1 „ 50 „	„ „ „ „	400 „ „	500 „
„ 1 „ 80 „	„ „ „ „	500 „ „	600 „
„ 2 „ 10 „	„ „ „ „	600 „ „	700 „
„ 2 „ 40 „	„ „ „ „	700 „ „	800 „
„ 2 „ 70 „	„ „ „ „	800 „ „	900 „
„ 3 „ —	„ „ „ „	900 „ „	1000 „
„ 6 „ —	„ „ „ „	1000 „ „	2000 „
„ 9 „ —	„ „ „ „	2000 „ „	3000 „
„ 12 „ —	„ „ „ „	3000 „ „	4000 „
„ 15 „ —	„ „ „ „	4000 „ „	5000 „
„ 18 „ —	„ „ „ „	5000 „ „	6000 „
„ 21 „ —	„ „ „ „	6000 „ „	7000 „
„ 24 „ —	„ „ „ „	7000 „ „	8000 „
„ 27 „ —	„ „ „ „	8000 „ „	9000 „
„ 30 „ —	„ „ „ „	9000 „ „	10000 „
„ 60 „	„ „ „ „	10000 „ „	20000 „

12) Przy sprzedaży znaków stemplowych urzędy pocztowe mają pobierać 10% dodatku nadzwyczajnego, zatem cena sprzedażna znaków stemplowych po doliczeniu 10% dodatku nadzwyczajnego wynosi:

a) dla znaczków stemplowych:

10 gr.	11 gr.
20 „	22 „
25 „	28 „ *)
30 gr.	30 gr.
40 „	44 „
50 „	55 „
1 zł. —	1 zł. 10 gr.
2 „ —	2 „ 20 „
3 „ —	3 „ 30 „
5 „ —	5 „ 50 „
10 „ —	11 „
20 „ —	22 „
40 „ —	44 „
50 „ —	55 „

b) dla blankietów wekslowych:

20 gr.	22 gr.
30 „	33 „
60 „	66 „
90 „	99 „
1 zł. 20 „	1 zł. 32 „
1 „ 50 „	1 „ 65 „
1 „ 80 „	1 „ 98 „
2 „ 10 „	2 „ 31 „
2 „ 40 „	2 „ 64 „
2 „ 70 „	2 „ 97 „
3 „	3 „ 30 „
6 „	6 „ 60 „
9 „	9 „ 90 „
12 „	13 „ 20 „
15 „	16 „ 50 „
18 „	19 „ 80 „
21 „	23 „ 10 „
24 „	26 „ 40 „
27 „	29 „ 70 „
30 „	33 „
60 „	66 „

13) Zamówienia znaków stemplowych sporządzają Składy materjałów pocztowych i przesyłają Głównemu Składowi na druku Nr. 705-a, którego część pierwsza stanowi pokwitowanie dla Głównego Składu materjałów pocztowych, a część druga dla zamawiającego Składu materjałów pocztowych.

14) Ewidencję szczegółową znaków stemplowych prowadzą Składy materjałów pocztowych, zapomocą druku Nr. 706 dla przychodu i rozchodu znaczków pocztowych i druków płatnych, przyczem w nagłówkach poszczególnych kolumn oznaczają wartość znaków łącznie z 10% dodatkiem.

15) Zamówienia na znaki stemplowe uskuteczniają urzędy pocztowe zapomocą druku Nr. 705-a, którego część pierwsza jest zamówieniem właściwem i zarazem pokwitowaniem urzędu pocztowego z odbioru, a część druga wykazem wysłanych znaków stemplowych Składu materjałów pocztowych, który urząd otrzymuje wraz z przesyłką znaków stemplowych.

*) przy sprzedaży jednostkowej lub nieparzystej; przy sprzedaży ilości parzystej należy pobierać 27,5 gr.

16) Wartość otrzymanych t. j. nadesłanych ze Składu materjałów pocztowych znaków stemplowych wpisuje urząd pocztowy w dniu otrzymania do „Rachunku znaków stemplowych" przy użyciu do tego celu narazie, aż do czasu wydania odpowiednich formularzy, druku Nr. 659, t. j. „Rachunku znaczków pocztowych", w którym na pierwszej stronicy wyrazy „znaczków pocztowych", należy skreślić i zastąpić słowami: „znaków stemplowych".

17) Wartość ogólną (z 10% dodatkiem) znaków stemplowych wpisuje się do kolumny 5-ej w przychodach, a wartość ogólną początkowego zapasu w danym dniu do kolumny 2-ej.

Sumę łączną kol. 2-giej i kol. 5-ej wpisuje się do kol. 9-ej.

Gotówkę uzyskaną ze sprzedaży znaków stemplowych wpisuje się z końcem dnia do kol. 10-ej; wartość znaków odesłanych do Składów materjałów pocztowych wpisuje się do kolumny 11-ej rozchodu.

Do kolumny 15-ej wpisuje się łączną sumę kol. 10 i 11-ej.

W kolumnie 16-ej rozchodów wpisuje się z końcem dnia wartość ogólną (wraz z 10% dodatkiem) pozostałych t. j. nierozsprzedanych znaków stemplowych.

18) Rachunek znaków stemplowych zamyka się z końcem miesiąca tak, jak rachunek znaczków pocztowych; oryginał rachunku wraz z wykazami nadesłanych znaków stemplowych i innemi dowodami dołącza się do ogólnego rachunku miesięcznego a odpis pozostaje w urzędzie.

Do czasu wydania odpowiednich druków — należy na 4-ej stronicy rachunku znaków stemplowych, wypisać w dniu ostatnim miesiąca, wartość pozostałych z końcem miesiąca znaków stemplowych, obejmującą szczegółowo ilości, rodzaje i poszczególne wartości znaków tudzież ogólną sumę tychże.

W tym celu należy w pierwszej części nadruku zmienić odręcznie nagłówek oraz ceny wydrukowane w tekście wypisując rodzaje i wartości znaków (wraz z 10% dodatkiem) a w kolumnie pionowej (2-ej) ilości sztuk, zaś w kolumnie ostatniej wartość znaków łączną i w końcu wyprowadzić sumę ogólną. Tekst niepotrzebny należy przekreślić.

19) Sumy dzienne wpływów uzyskanych ze sprzedaży znaków stemplowych zapisuje się w przychodach ogólnego rachunku miesięcznego w wolnej kolumnie tegoż rachunku, którą w tym celu oznaczyć należy w nagłówku następującym napisem: „Wpływ ze sprzedaży znaków stemplowych".

20) Znaki stemplowe należy przechowywać pod zamknięciem w kasie i traktować je tak, jak gotówkę.

21) Pierwszy zapas znaków stemplowych dla poszczególnych urzędów pocztowych będzie rozesłany bez zapotrzebowania.

22) Instrukcja niniejsza wchodzi w życie dnia 1 października 1932 r.

Warszawa, dnia 22 września 1932 r.

Minister Skarbu:
(—) **Zawadzki.**

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

139.

Zmiany w urzędowym Zbiorze przepisów służbowych.

W urzędowym zbiorze przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. W przepisach służbowych dla doręczycieli i listonoszów wiejskich, objętych tomem 8, działu I (I A. 8):

a) w § 47, w ustępie drugim (str. 31) po słowie „magistratu" i po zamknięciu nawiasu dodaje się słowa: „lub w oddawczym urzędzie pocztowym", a w ostatnim wierszu tego ustępu po słowie: „doręczono" dodaje się słowa: „lub gdzie je pozostawiono";

b) w §-e 51 w wierszu drugim (str. 32) po słowach: „urzędzie gminnym" dodaje się słowa: „lub w urzędzie pocztowym".

2. W przepisach wykonawczych do § 218 ordynacji pocztowej, objętej tomem 3, działu II (II P. 3) w części III pt. „Doręczanie pism sądowych w sprawach karnych" (str. 120 — 122):

a) w zdaniu pierwszem punktu 6 po słowie „magistracie" i po zamknięciu nawiasu dodaje się słowa: „lub w oddawczym urzędzie pocztowym", a w ostatniem zdaniu ustępu pierwszego po słowach: „w biurze policyjnem" skreśla się przecinek i słowo „pocztowem";

b) w ustępie drugim punktu 6 po słowach „w urzędzie gminnym" dodaje się słowa: „lub w urzędzie pocztowym";

c) w ustępie czwartym punktu 6 słowa: „Urząd gminny wydaje złożone pismo" zastępuje się słowami: „Urząd, w którym złożono niedoręczone pismo sądowe, wydaje je";

d) na końcu punktu 6 dodaje się dwa dalsze nowe ustępy (5 i 6) o następującem brzmieniu:

Pismo sądowe, złożone w urzędzie pocztowym, przechowuje się tam pod zamknięciem przez dni 14, licząc od dnia złożenia.

Adresatowi, zgłaszającemu się w ciągu tego czasu, wydaje się przesyłkę po podpisaniu przez niego dowodu odbioru. Niepodjęte w ciągu tego czasu pisma sądowe zwraca się do miejsca nadania celem wydania sądowi, który pisma te nadał";

e) w zdaniu pierwszem punktu 8, słowa „Pismo przeznaczone dla korporacji, stowarzyszenia, zakładu lub spółki" zastępuje się słowami: „Pismo, przeznaczone dla korporacji, spółki, stowarzyszenia, zakładu lub związku, albo dla obrońcy lub pełnomocnika strony".

3. W przepisach ruchu do ordynacji pocztowej, objętych tomem 5, działu II (II P. 5):

a) w § 70 pt. „Doręczanie pism sądowych w sprawach karnych" (str. 196 — 202) wprowadza się zmiany analogiczne do wymienionych wyżej w pkt. 2 pod a), b), c), d) i e);

b) w instrukcji o używaniu maszyny typu „Hasler" do oznaczania na przesyłkach listowych kwoty uiszczonej opłaty pocztowej oraz o nadawaniu takich przesyłek, w części II, w punkcie 5 (str. 265) w wierszu 4 i 5 słowa „Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy" tudzież w wierszu 8 słowa „Izby Kontroli Rachunkowej" zastępuje się słowami: „przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów".

4. W przepisach dotyczących polskiej poczty w W. M. Gdańsku, objętych tomem 12, działu II, część II (II. P. 12), w § 14, ustęp piąty punktu 5 (strona 46) otrzymuje następujące brzmienie:

„Paczki takie i przynależne doń adresy pomocnicze winny urzędy nadawcze zaopatrywać w nalepki „Tczew 2", następnie kierować paczki na ambulanse kursujące w stronę Tczewa, a przynależne adresy pomocnicze z kartą przekazową i możliwie z zezwoleniem na przywóz lub wywóz wysyłać równocześnie w kopercie do up. Tczew 2. Ambulanse pocztowe winny paczki takie wyładowywać w Tczewie i wydawać urzędowi pocztowemu Tczew 2, celem przepisowego dostawienia ich urzędowi skarbowemu akcyz i monopoli skarbowych, poczem urząd pocztowy Tczew 2 skierowuje je do miejsca przeznaczenia lub do polskiego urzędu pocztowego Gdańsk 2".

5. W przepisach o pozyskiwaniu nieruchomości dla potrzeb poczty, telegrafu i telefonu, objętych tomem 1, działu III (III. B. 1), w § 1 pkt. 5 (str. 2) po słowach „o ile możności" dodaje się słowa: „bezpośrednio obok sal, w których odbywa się służba. Okienka pocztowe winny być ustawione tak, aby światło dzienne dochodziło o ile możności".

6. W przepisach o zarządzie nieruchomościami, użytkowanemi na cele poczty, telegrafu i telefonu, objętych tomem 3, działu III (III. B. 3) w § 49, ustępy 6 i 7 (str. 24) otrzymują następujące brzmienie:

„Wyjątek stanowią:

a) nieruchomości państwowe, pozostające w zarządzie państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", położone na terenie b. dzielnicy rosyjskiej, które na podstawie art. 2 ustęp 2 i art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) podlegają samoistnemu podatkowi na rzecz związków komunalnych;

b) grunty państwowe, pozostające w zarządzie państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", położone na terenie b. dzielnicy austrjackiej, które podlegają podatkowi gruntowemu na podstawie § 1 ustawy o podatku gruntowym z dnia 24 maja 1869 r.".

Nr. PW 151/5 z dnia 19 września 1932 r.

140.

Uzupełnienie instrukcji dla urzędów i agencyj pocztowych jako agentur P. K. O. w dziale ubezpieczeń na życie.

1. W porozumieniu z Pocztową Kasą Oszczędności uzupełnia się instrukcję dla urzędów i agencyj pocztowych, jako agentur P. K. O.

w dziale ubezpieczeń na życie (Dz. Urz. Nr. 11 z 1928 r., poz. 46), jak następuje:

W części ogólnej, po ustępie traktującym o prowizji (na stronie 161) przed ustępem „Korespondencja", dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Jeżeli ubezpieczenie zostało pozyskane przez urząd pocztowy lub agencję pocztową nie samodzielnie, ale wspólnie z delegatem Działu Ubezpieczeń P. K. O., to wniosek powinien być podpisany zarówno przez urzędnika pocztowego, jak i przez delegata. W wypadkach wspólnego pozyskania ubezpieczenia norma prowizji akwizycyjnej dla urzędu pocztowego lub agencji pocztowej ulegnie obniżeniu do 12½% składki rocznej. Prowizja akwizycyjna, tak jak i przy ubezpieczeniach pozyskanych samodzielnie, będzie wypłacana w stosunku do uiszczonych składek za pierwsze 6 miesięcy trwania ubezpieczenia, czyli Zarząd Pocztowy otrzyma 30% każdej składki miesięcznej przez pierwsze 6 miesięcy trwania ubezpieczenia".

2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. AK 158 z dnia 18 sierpnia 1932 r.

141.

Zmiany i uzupełnienia instrukcji w sprawie telegramów gratulacyjnych — PNG —.

W instrukcji w sprawie telegramów gratulacyjnych — PNG —, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 4 z 1932 r. poz. 47, uzupełnionej zarządzeniem z dnia 22 lipca 1932 r. Nr. TR 224, ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 16 poz. 117, wprowadza się następujące zmiany:

1. W ostatnim ustępie punktu 3 „Wydawanie telegramów — PNG —", po słowach „i poprzedzić jej wydawanie uwagą" dodaje się słowo „naprzykład:".

2. Punkt 5 „Opłaty" otrzymuje następujące brzmienie:

„Opłata od telegramu gratulacyjnego — PNG — niezależnie od wybranego tekstu wynosi:

Do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Kanady zł. 9,—.

Do Meksyku zł. 15,—.

Znak — PNG — nie podlega opłacie".

Nr. TR 224 z dnia 6 września 1932 r.

OKÓLNIKI

Okólniki Ministerstwa Skarbu w sprawie postępowania przy ustalaniu należności nieściągalnych, oraz postępowania egzekucyjnego władz skarbowych.

Podaje się do wiadomości oraz zastosowania się, okólniki Ministerstwa Skarbu wydane w sprawie postępowania przy ustalaniu należności nieściągalnych, oraz postępowania egzekucyjnego władz skarbowych:

Warszawa, dnia 12 września 1932 r.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. V. 38473/1/32.

OKÓLNIK Nr. 5/E.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Urzędów Skarbowych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 lipca 1932 r. w sprawie sposobu ustalenia należności nieściągalnych oraz terminu przekazania urzędom skarbowym należności ściągalnych do dalszej egzekucji, ogłoszonem w Monitorze Polskim z dnia 26 lipca 1932 r. Nr. 169, poz. 199 *) — Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Przewodniczącym komisji wymienionej w § 2 wspomnianego na wstępie rozporządzenia jest z urzędu kierownik urzędu skarbowego lub jego zastępca. W skład tej komisji, oprócz przewodniczącego wchodzą: przedstawiciel wierzyciela i przedstawiciel dotychczasowej władzy egzekucyjnej. O ile wierzyciel i władza egzekucyjna są jedną i tą samą osobą, wówczas władza ta deleguje tylko jednego przedstawiciela, przedstawicielowi temu jednakowoż przysługuje w tych wypadkach prawo oddania dwóch głosów.

Członkowie komisji nie muszą być stale mianowanymi, mogą nimi być delegowani ad hoc przez wierzyciela i dotychczasową władzę egzekucyjną przedstawiciele, muszą oni być jednakowoż każdorazowo zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienie swej władzy przełożonej, względnie właściwej instytucji.

*) Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 16, poz. 110.

Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów. Głosowanie odbywa się w ten sposób, że najpierw oddaje swój głos przedstawiciel wierzyciela, następnie przedstawiciel dotychczasowej władzy egzekucyjnej, a w końcu przewodniczący.

Członkowie, którzy nie biorą osobiście udziału w posiedzeniach komisji, lecz oświadczenia swe wyrażają w drodze korespondencji, winni w każdej poszczególnej sprawie wypowiedzieć się konkretnie co do ściągalności lub nieściągalności danej należności.

W posiedzeniach komisji może brać udział kierownik działu egzekucyjnego urzędu skarbowego — o ile ewentualnie nie przewodniczy jako zastępca kierownika urzędu skarbowego— z głosem doradczym.

2) Na żądanie dotychczasowej władzy egzekucyjnej lub wierzyciela przewodniczący zwołuje komisję i wyznacza termin jej posiedzeniaw czasie możliwie najkrótszym.

Przewodniczący może jednakowoż z urzędu zwołać komisję i wyznaczyć termin jej posiedzenia, w wypadkach, w których uzna to za stosowne.

Posiedzenia komisji winny się odbywać z reguły w tych miejscowościach, które były siedzibą dotychczasowej władzy (organu) egzekucyjnej.

3) Protokół z czynności i uchwał komisji prowadzić będzie urzędnik, wyznaczony przez kierownika urzędu skarbowego.

Protokół ma zawierać conajmniej następujące dane: numer kolejny sprawy, imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zobowiązanego, oznaczenie wierzyciela, rodzaj, wysokość i okres powstania zaległości, oraz wynik uchwały komisji.

4) Sprawy o należności, które zostały uznane przez komisję za ściągalne, przekaże dotychczasowa władza egzekucyjna wraz ze wszystkiemi aktami egzekucyjnemi potrzebnemi do dalszego prowadzenia egzekucji, — właściwemu urzędowi skarbowemu, zgodnie z postanowieniami § 5 wspomnianego na wstępie rozporządzenia.

5) Uznanie przez komisję pewnych należności za nieściągalne, nie przesądza bynajmniej kwestji ich umorzenia i nie rodzi żadnych praw dla zobowiązanych. Sprawa ściągnięcia takich należności może być po upływie pewnego czasu wznowiona, o ile warunki majątkowe zobowiązanych ulegną takiej zmianie, że ściągnięcie tych należności będzie możliwe.

6) Sprawy o należności w państwowych podatkach bezpośrednich, których egzekucja należała w myśl dotychczasowych przepisów do związków komunalnych, winny być również rozpatrzone przez komisję, a to celem uniknięcia przekazania do egzekucji spraw, które ze względu na mierną zdolność płatniczą zobowiązanych, narazie do dalszej egzekucji nie nadają się.

7) Sprawy o należności, których termin płatności upłynął po dniu 31 grudnia 1931 r., przekażą dotychczasowe władze egzekucyjne bezpośrednio właściwym urzędom skarbowym do dalszej egzekucji, o ile w związku z temi sprawami dokonana już została przez dotychczasowe władze egzekucyjne pierwsza czynność egzekucyjna, lub przynajmniej doręczone zostały zobowiązanym upomnienia o zapłatę należności. Natomiast wszystkie sprawy o należności, w których nie doręczono zobowiązanym upomnień, lub w których nie dokonano pierwszej czynności egzekucyjnej, dotychczasowe władze egzekucyjne zwrócą wierzycielom celem skierowania do urzędów skarbowych już na podstawie nowoobowiązujących przepisów.

Dyrektor Departamentu:
(—) **W. Koszko.**

Warszawa, dnia 12 września 1932 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 36639/1/32.

OKÓLNIK Nr. 10/E.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Urzędów Skarbowych.

W związku z Instrukcją Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów, z dnia 23 lipca 1932 r., o stosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), wydanej na podstawie § 127 tego rozporządzenia i ogłoszonej w Monitorze Polskim Nr. 169, poz. 200 *), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Wierzyciel, zwracając się do urzędu skarbowego o ściągnięcie nieuiszczonej przez zobo-

*) Dz. Urz. M. P. i T. Nr 16, poz. 111.

wiązanego należności, obowiązany jest przesłać urzędowi:

1) wniosek egzekucyjny;

2) projekt upomnienia mającego się wysłać zobowiązanemu;

3) projekt zarządzenia egzekucyjnego w dwóch egzemplarzach, oraz

4) tytuł wykonawczy z jednym odpisem.

Wniosek egzekucyjny, projekt upomnienia oraz projekt zarządzenia egzekucyjnego w dwóch egzemplarzach, objęte są jednym wzorem, oznaczonym jako wzór Nr. 1 do § 1 tej Instrukcji.

Wierzyciel wypełnia:

1) „wniosek egzekucyjny" umieszczony na pierwszej stronie wzoru Nr. 1 u góry, który przesyła urzędowi skarbowemu, oraz „wniosek egzekucyjny" umieszczony na stronie trzeciej wzoru, oznaczony jako „przebitka dla wierzyciela" który po wypełnieniu odcina i przechowuje w swoich aktach;

2) projekt upomnienia w jednym egzemplarzu znajdujący się na stronie trzeciej wzoru, lecz tylko te rubryki, które są obwiedzione grubą linijką, za wyjątkiem rubryki oznaczonej skrótem „Ref", która przeznaczona jest dla użytku urzędu skarbowego celem uwidocznienia w niej przydziału;

3) projekt zarządzenia egzekucyjnego w dwóch egzemplarzach (oba egzemplarze znajdują się we wzorze) przez kalkę. Zamieszczona w uwadze, obok zarządzenia egzekucyjnego na pierwszej stronie wzoru wskazówka „pisać w trzech egzemplarzach przez kalkę", polega na omyłce drukarskiej, winno być bowiem „w dwóch egzemplarzach" i odnosi się tylko do „zarządzenia egzekucyjnego" a nie do całego wzoru. Wierzyciel zatem wypełnia odpowiednie rubryki i przesyła urzędowi skarbowemu zawsze tylko jeden kompletny egzemplarz całego wzoru Nr. 1.

Tytuł wykonawczy wypełnia wierzyciel i przesyła urzędowi skarbowemu w dwóch egzemplarzach; jeden jako oryginał, drugi jako odpis.

Tytuł wykonawczy co do formy swej musi — stosownie do postanowień art. 3 ustęp drugi, zdanie pierwsze ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) — odpowiadać przepisom, jakie w tym zakresie dotychczas obowiązywały i nadal obowiązują poszczególnych wierzycieli. Przepisy te bowiem nietylko że nie zostały uchylone wspomnianą ustawą oraz rozporządzeniem Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnem, lecz przeciwnie, artykułem 3 tej ustawy, zostały wyraźnie utrzymane nadal w mocy.

Tytuł wykonawczy w formie, określonej w § 14 ustęp 1 rozporządzenia Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnem, obowiązuje — ze względu na treść zdania drugiego art. 3 ustęp 2 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. — tylko tych wierzycieli, którzy do dnia wejścia w życie wspomnianej ustawy oraz wspomnianego rozporządzenia nie mieli dla swych należności określonych przepisowo tytułów wykonawczych.

Natomiast postanowienia § 14 ustęp 3) i 4) rozporządzenia Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnem, co do klauzuli wykonalności na tytułach wykonawczych, obowiązują w odniesieniu do wszystkich bez wyjątku tytułów wykonawczych.

Tytuł wykonawczy wraz z odpisem musi być przez wierzyciela zawsze nadesłany urzędowi skarbowemu, niezależnie od zarządzenia egzekucyjnego. W myśl bowiem § 16 ustęp 2) rozporządzenia Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnem, zobowiązanemu przy dalszej czynności egzekucyjnej, musi być doręczony i odpis tytułu wykonawczego i zarządzenie egzekucyjne.

Urząd skarbowy, po otrzymaniu od wierzycieli wniosków egzekucyjnych wraz z należącemi doń załącznikami (kompletny wzór Nr. 1), nadaje im dalszy bieg zgodnie z postanowieniami instrukcji egzekucyjnej (dodatek do Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 20 z 22 lipca 1932 r.). Tu zauważa się tylko, że urząd skarbowy, przed wysłaniem upomnienia zobowiązanemu, musi wypełnić przeznaczone dla użytku urzędu rubryki tego upomnienia, znajdujące się bezpośrednio pod rubrykami, przeznaczonemi do wypełnienia przez wierzyciela.

Przed przystąpieniem do dalszej czynności egzekucyjnej, urząd skarbowy wypełnia przeznaczoną dla niego rubrykę w zarządzeniu egzekucyjnem w obu egzemplarzach, przez umieszczenie daty i podpisu kierownika urzędu. Wypełnione w ten sposób zarządzenia egzekucyjne w obu egzemplarzach, przy dołączeniu tytułu wykonawczego i jego odpisu, przydziela następnie urząd sekwestratorowi celem dokonania dalszych czynności egzekucyjnych.

Sekwestrator doręcza zobowiązanemu drugi egzemplarz zarządzenia egzekucyjnego (strona 5-ta i 6-ta wzoru Nr. 1) oraz odpis tytułu

wykonawczego, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Tytuł wykonawczy oraz wniosek egzekucyjny wraz z przynależącemi doń załącznikami (wzór Nr. 1) przechowuje urząd skarbowy, po dokonanej czynności egzekucyjnej w odpowiedniej grupie akt egzekucyjnych.

W razie stwierdzenia przez organ egzekucyjny nieściągalności poszukiwanej należności przy zbiegu egzekucji na rzecz kilku wierzycieli, organ egzekucyjny sporządza relację nieściągalności (wzór Nr. 4) w tylu egzemplarzach, ilu jest wierzycieli plus urząd skarbowy. Wynika to z postanowień § 4 omawianej Instrukcji, w myśl którego relację o nieściągalności ma otrzymać każdy wierzyciel, urzędowi zaś relacja taka jest potrzebna celem zachowania śladu z przeprowadzonej czynności egzekucyjnej.

Zarazem zauważa się, że odpis tego okólnika Ministerstwo Skarbu przesyła równocześnie zainteresowanym Ministerstwom z prośbą o podanie go do wiadomości podległym władzom i instytucjom.

Dyrektor Departamentu:

(—) **W. Koszko.**

Nr. BO 340 z dnia 20 września 1932 r.

Wypełnianie kwestjonarjuszy przy zatrzymaniu fałszywych znaków pieniężnych.

Komenda Główna Policji Państwowej zawiadomiła Ministerstwo Poczt i Telegrafów, że kwestjonarjusze, sporządzane przez urzędy i agencje pocztowe w związku z zatrzymaniem fałszywych znaków pieniężnych, w myśl postanowień § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 poz. 84), są wypełniane przez urzędy i agencje pocztowe pismem nieczytelnem i w sposób nieodpowiadający postanowieniom powołanego rozporządzenia, co utrudnia w znacznej mierze normalny tok urzędowania.

Poleca się przeto urzędom i agencjom pocztowym odnośne kwestjonarjusze wypełniać ściśle według przepisów pismem czytelnem, podając zawsze obok dokładnego adresu zamieszkania okaziciela znaku pieniężnego, również nazwę powiatu, w obrębie którego leży dana miejscowość.

Nr. AK 162/2 z dnia 20 sierpnia 1932 r.

Obciążanie składowem paczek pocztowych niedoręczalnych w Polsce, przy zwrocie do kraju nadania.

Pocztowe Zarządy zagraniczne żalą się na niewłaściwe obciążanie składowem paczek pocztowych niedoręczalnych w Polsce, przy zwrocie do kraju nadania, oraz na wypisywanie przez polskie urzędy wymiany obciążeń na kartce należnościowej dla obrotu wewnętrznego (druk Nr. 63), która jest niezrozumiała zagranicą, zamiast na wykazie należności dla obrotu zagranicznego (druk Nr. 63a).

Wobec tego wyjaśnia się, że polskie urzędy oddawcze winny zagraniczne paczki pocztowe, adresowane poste-restante lub nie podjęte w przepisanych terminach, obciążać opłatami składowego ściśle według każdocześnie obowiązującej taryfy pocztowej. Przy zwrocie jednak do kraju nadania lub przy dosłaniu, opłata składowego, którą paczka została obciążona przez urząd oddawczy, nie może przekraczać w walucie polskiej równowartości 5 franków w złocie.

Zasadniczo polskie urzędy oddawcze winny przy zwrocie niedoręczalnych lub dosłaniu paczek zagranicznych wypisać na kartce należnościowej dla obrotu wewnętrznego (druk Nr. 63), ciążące na paczce należności, we właściwej ich wysokości.

Po nadejściu zaś takiej paczki do polskiego urzędu wymiany, urząd ten winien ciążące na niej należności sprawdzić i ostatecznie je uzupełnić lub w razie potrzeby składowe zmniejszyć do równowartości 5 fr. w złocie oraz wypisać je we frankach złotych w wykazie należności dla obrotu zagranicznego (druk Nr. 63-a), który w miejsce druku dla obrotu wewnętrznego (druk Nr. 63) należy przymocować do adresu pomocniczego danej paczki i dopiero potem paczkę zwrócić do kraju nadania lub dosłać w sposób przepisany.

Nr. PZ 321/22 z dnia 27 sierpnia 1932 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym.

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów obowiązuje następujący kurs przeliczania:

Od dnia 20 sierpnia 1932 r.:

Austrja 107 t. j. 100 szyling = 107 zł.
Estonja 240 t. j. 100 kor. est. = 240 zł.
Hiszpanja 72 t. j. 100 peset = 72 zł.

Węgry 130 t. j. 100 pengów = 130 zł.
Wielka Brytanja 31,50 t. j. 1 funt szterl. = 31,50 zł.

Od dnia 30 sierpnia 1932 r.:
Kanada 7,90 t. j. 1 dolar kanad. = 7,90 zł.

Od dnia 2 września 1932 r.:
Danja 165 t. j. 100 kor. duńsk. = 165 zł.
Jugosławja 14.80 t. j. 100 dinar = 14.80 zł.
Norwegja 156 t. j. 100 kor. norw. = 156 zł.
Szwecja 160 t. j. 100 kor. szw. = 160 zł.

Od dnia 5 września 1932 r.:
Danja 161 t. j. 100 kor. duńsk. = 161 zł.
Kanada 8,00 t. j. 1 dolar = 8.00 zł.

Od dnia 12 września 1932 r.:
Holandja 359 t. j. 100 flor. = 359 zł.
Kanada 8,10 t. j. 1 dolar = 8.10 zł.
Szwajcarja 173 t. j. 100 fr. szw. = 173 zł.

Nr. PZ 503 z dnia 9 września 1932 r.

Nieprawidłowości przy wypełnianiu wykazów dziennych wpłat i wypłat P. K. O.

Pocztowa Kasa Oszczędności zawiadomiła Ministerstwo Poczt i Telegrafów, że niektóre urzędy i agencje pocztowe uskuteczniają poprawki na wykazach dziennych wpłat i wypłat w ten sposób, że błędne pozycje wycierają gumą, co jest sprzeczne z przepisami instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych.

Ponieważ tego rodzaju niedokładności wywołują niepotrzebną korespondencję z urzędami pocztowemi i powodują opóźnienie w zarachowaniu odnośnych pozycyj, poleca się urzędom i agencjom pocztowym, aby bezwzględnie stosowały się do przepisów powołanej instrukcji i w wypadkach wpisania do wykazu mylnej pozycji, przekreślały ją i wpisywały do wykazu właściwą kwotę.

Nr. AK 151 z dnia 7 września 1932 r.

28-e sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

1. Wprowadza się następujące zmiany w zagranicznej taryfie telegraficznej:

a) stronica 6:

poniżej ustępu: „Telegramy niespieszne (LC)" dodaje się następujący ustęp: *„Telegramy nadawane w pociągach pośpiesznych przez podróżnych za pośrednictwem konduktorów rewizyjnych.* Opłata za telegram nadany w pociągu składa się z właściwej opłaty za telegram, obliczonej zawsze za 14 wyrazów z okrągleniem, według obowiązującej taryfy zagranicznej oraz z opłaty manipulacyjnej za przyjęcie telegramu przez koduktora.

WYKAZ KRAJÓW, DO KTÓRYCH DOPUSZCZA SIĘ POWYŻSZE TELEGRAMY.

Nazwa kraju	Opłata za telegram		Opłata manipulac.		Pełna opłata	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Austrja	6	60	—	60	7	20
Belgja	6	60	—	60	7	20
Czechosłowacja	4	90	—	60	5	50
Francja	7	10	—	60	7	70
Niemcy	5	60	—	60	6	20
Rumunja	3	65	—	60	4	25
Szwajcarja	6	60	—	60	7	20
Węgry	4	30	—	60	4	90
Włochy	9	10	—	60	9	70

b) stronica 26:

Stany Zjednoczone (Etats-Unis), przed nazwą dopisać znak △

c) stronica 41.

Uwaga 2) otrzymuje brzmienie następujące: „Za telegramy państwowe polskie do Callao i Lima w Peru via Radjo — Warszawa pobierać połowę normalnej opłaty".

2. Niniejszy okólnik w odniesieniu do punktu a) obowiązuje z dniem 1 października 1932 r., zaś do punktu b) i c) z dniem ogłoszenia.

Nr. TE 3100 z dnia 26 sierpnia 1932 r.

Rozrachunek za telegramy nadane w pociągach.

Rozrachunki między Zarządem Kolei a Zarządem Poczt i Telegrafów za telegramy nadane w pociągach w związku z rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów oraz Ministra Komunikacji z dnia 27 czerwca 1932 r. (poz. 133), podlegają postanowieniom zawartym w rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów i Ministra Komunikacji z dnia 19 października 1928 r. w sprawie wykonywania przez urzędy kolejowe pomocniczej służby telegraficznej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 29 z 1928 r. poz. 144).

Nr. TE 3100 z dnia 3 września 1932 r.

Zamknięcie stacyj kolejowych dla przyjmowania telegramów prywatnych.

Stacje kolejowe Mokre Młp. oraz Nowe Miasto Małopolskie zamknięto dla przyjmowania telegramów prywatnych. Spis urzędów i agencji należy odpowiednio poprawić.

Nr. TE 1710 z dnia 5 września 1932 r.

Zmiana nazw urzędów pocztowo-telegraficznych.

Zmienia się nazwy urzędów pocztowo-telegraficznych:

1) Kolibki (pow. Morski) na „Orłowo Morskie".

2) Zagożdżon (pow. Kozienice) na „Pionki".

W pismach służbowych i sprawozdaniach należy odtąd używać nowo ustalonych nazw i stosownie do tego poprawić spis urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych.

Nr. BO 1514 z dnia 23 września 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

1) Od dnia 1 lipca b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Bolimów—Nieborów—Bednary st. kol. (Warszawa—Łowicz).

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Bolimów—Nieborów—Łowicz.

2) Od dnia 1 sierpnia b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Miadzioł — Kobylnik.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Miadzioł—Postawy.

3) Od dnia 2 sierpnia b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Woźniki na Śląsku — Woźniki st. kol. (Kalety — Strzebin—Woźniki).

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Woźniki na Śląsku—Kalety.

4) Od dnia 2 sierpnia b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Lubsza k/Kalet — Lubsza Śląska st. kol. (Kalety—Strzebin—Woźniki).

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Lubsza k/Kalet — Woźniki na Śląsku.

5) Od dnia 1 września b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Sorocko — Skałat.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Sorocko—Grzymałów.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK 64 z dnia 5 września 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych.

1) Z dniem 25 lipca b. r. ambulans Nr. 492 kursuje na linji Nowo Święciany—Kobylnik i zpowrotem codziennie.

2) W związku z otwarciem ruchu na nowej linji kolejowej Kalety—Woźniki, zaprowadzono z dniem 2 sierpnia b. r. konwoje pocztowe na linji Tarnowskie Góry—Woźniki i zpowrotem w poc. Nr. 1362/1363 (odjazd z Woźnik o godz. 20.30, przyjazd do Tarnowskich Gór o godz. 21.42) i w poc. Nr. 1352/1353 (odjazd z Tarnowskich Gór godz. 4.50, przyjazd do Woźnik godz. 5.41) oraz konwoje kolejowe z Kalet do Woźnik w poc. Nr. 1356/1357 (odjazd 11.52, przyjazd 12.47) i z Woźnik do Kalet w poc. Nr. 1358/1359 (odjazd 13.20, przyjazd 14.00).

4) Z dniem 16 sierpnia b. r. zaprowadzono bulans pocztowy Gdynia—Kartuzy Nr. 507 w poc. Nr. 4224/4225, a zaprowadzono ambulans Gdańsk—Kartuzy Nr. 507 w poc. Nr. 3631. Powrotny ambulans Kartuzy—Gdynia Nr. 507 w poc. Nr. 4245/4244 pozostaje bez zmiany. Jednocześnie zaprowadzono na linji Gdynia—Kartuzy w poc. Nr. 4224/4225 konwój kolejowy.

4) Z dniem 16 sierpnia b. r. zaprowadzono na odcinku Chabówka—Raba Wyżna i zpowrotem konwoje pocztowe w pociągach 6111 o 6112.

5) Z dniem 1-szym września b. r. przedłużono obieg ambulansu pocztowego Nr. 295 (Wilno—Łuniniec) do Zdołbunowa w pociągach 2411/2315 i 2514/2412.

W związku z tem skasowano od powyższej daty na linji Zdołbunów—Łuniniec ambulans pocztowy Nr. 259.

Sprostować spis kursów pocztowo-kolejowych ogłoszony w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 8 z r. 1932, oraz inne podręczniki komunikacyjne.

Nr. PK 20 z dnia 9 września 1932 r.

Rozwój sieci pocztowej w m-cu sierpniu 1932 r.

Rodzaj zmiany	Urzędy i agencje	N a z w a	Powiat	Data
Uruchomiono:	agencje:	Kolumna	Łask	10/VIII. 1932 r.
		Lisiatycze	Stryj	1/VIII. 1932 r.
Zwinięto:	agencje:	Dziembrów	Szczuczyn	1/VIII. 1932 r.
		Linowo Królewskie	Grudziądz	31/VIII. 1932 r.
		Uhersko	Stryj	1/VIII. 1232 r.
		Woziwoda	Tuchola	31/VIII. 1932 r.

Nr. BO 152 z dnia 10 września 1932 r.

Rozwój sieci telefonicznej w m-cu lipcu i sierpniu 1932 r.

Nazwa agencji	Powiat	Uruchomiono centralę telefon.	Godziny urzędowe
ag. Bazar	Czortków	centrala telefoniczna	L
„ Grzegorzewice	Opatów	„ „	L
„ Kolumna	Łask	„ „	L
„ Kwasiłów Czeski	Równe	„ „	L
„ Miżyniec	Przemyśl	„ „	L
„ Repki	Sokołów	„ „	L
„ Restarzew Cmentarny	Łask	„ „	L
„ Turkowice	Hrubieszów	„ „	L

Nr. TE 1710 z dnia 10 września 1932 r.

Przedłużenie sprzedaży nalepek na rzecz budowy „Domu Pocztowca" Związku Niższych Pracowników Poczt i Telegrafów R. P. w Warszawie.

Sprzedaż nalepek w urzędach i agencjach pocztowych na rzecz budowy „Domu Pocztowca", zezwolona okólnikiem z dnia 21 czerwca 1932 r. Nr. PW 830/16 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 12, str. 255), przedłużona została reskryptem z dnia 19 sierpnia b. r. Nr. PW 830/18, do dnia 30 listopada 1932 r.

W związku z tem, termin dokonania przez urzędy i agencje pocztowe ostatecznego obrachunku i odesłania niesprzedanych nalepek przesunięty został do dnia 15 grudnia 1932 r.

Niektóre urzędy i agencje pocztowe jednak pomimo przedłużenia terminu sprzedaży, o czem były powiadomione we właściwym czasie przez przełożone Dyrekcje, zwróciły niewłaściwie nalepki wraz z afiszami reklamowemi z upływem 31/8 b. r. Przy tej sposobności stwierdzono, że urzędy i agencje zwróciły afisze w stanie takim, w jakim je otrzymały, tj. że ich zupełnie nie wywieszały w urzędach dla wiadomości publiczności wbrew postanowieniom, zawartym w okólniku przytoczonym na wstępie.

Okoliczność ta świadczy o niezrozumieniu własnego interesu przez funkcjonarjuszów pocztowych.

Z uwagi na cel tej zbiórki, funkcjonarjusze pocztowi winni we własnym interesie dołożyć wszelkich starań, aby przez rozpowszechnianie nalepek przyczynić się do nagromadzenia funduszów, niezbędnych Zarządowi Związku na budowę „Domu Pocztowca".

Nr. PW 830/20 z dnia 12 września 1932 r.

WYKAZ

książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię
524.016	Fundusz małoletniej Katarzyny Podoluk z Dalnicza
524.352	Gleba Piotr
555.257	Mozelman Pejsach
575.241	Bursztyn Mojżesz
610.620	Szybilski Stanisław
615.781	Drabowicz Czesław
624.356	Makowski Kazimierz
671.417	Guczalska Marja
686.956	Rubin Mnasia
702.766	Nyssenbaum Abram
706.423	Klimko Krystyna
710.034	Wójcik Stanisław
716.802	Kosicki Antoni
728.369	Strzegocki Kazimierz
780.496	Dudek Miron
800.955	Lisicki Tadeusz
809.421	Piotuch Zenon
841.622	Zalewski Wacław
847.763	Adamiak Antoni
859.844	Winter Luzer Mendel
887.469	Bernarczyk Michał
891.937	Ostrowska Kamila
899.355	Belec Alojzy
930.863	Okno Srul
946 481	Czemplik Bernard
969.819	Uhlowa Marja
974.678	Goworowska Anna
70.469-C	Klimko Marja
79-592-C	Ohringer Józef
86.156-C	Ilińska Oktawja
124.442-C	Piechowicz Zygmunt
143.053-C	Zajcew Aleksander
151.857-C	Milsztejn Nuchym
189.516-C	Rozenberg Abram
196.862-C	Zyskind Icek
199.747-C	Szabłowski Wincenty
220.466-C	Sadowski Mieczysław
262.503-C	Goldenberg Brandla
264.146-C	Cukier Moszek Boruch
291.397-C	Ryfman Hersz
297.627-C	Stefanowicz Jan
306.606-C	Flis Marja
307.941-C	Zawadzki Leon
313.118-C	Bortkiewicz Stanisław
328.333-C	Wiśniewska Leokadja
336.285-C	Chorosiewicz Zygmunt
341.105-C	Rupiewicz Józef
344.556-C	Czysta, skradziona w ag. poczt. Krasiczyn
344.557-C	" " " " "
344.558-C	" " " " "
344.559-C	" " " " "
344.560-C	" " " " "
345.113-C	Lewiński Leon
351.550-C	Fraube Moszek
541.473	Borowski Franciszek
575.796	Zdrojewski Olgierd
611.364	Habergrutz Hersz
655.906	Salomonowicz Herman
660.798	Kolasa Józef
672.998	Prząda Stanisław
692.108	Milanowski Antoni
700.462	Pyrzowa Kazimiera
705.327	Bądźzdrów Moniek
712 518	Tornheim Zachar Symcha
728.486	Lissowski Mieczysław
743.786	Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej Męskiej i Żeńskiej w Zemborzycach
743.839	Helberg Rywka
774.489	Bogdani Rudolf
819.606	Poznański Samuel
837.207	Dziewanowski Zdzisław
853.791	Waksberg Dawid
882.792	Baranowski Roman
914.622	Rozentraub Benin

Nr. książki	Nazwisko i imię
922.325	Kanjerska Anna
938.404	Kaliszewski Jan Zygmunt
939.631	Sypiański Florjan
939.640	Sypiańska Danuta Zofja
964.489	Witalski Józef
24.569-C	Jasieński Czesław
59.677-C	Inż. Konopka Zdzisław
87.613-C	Jakubowicz Paweł
105.153-C	Żebrowski Władysław
110.231-C	Sznajderówna Małka
112.712-C	Rozental Jakób
120.737-C	Szczepanik Antoni
154.211-C	Żbik Mieczysław
160.242-C	Kwartowicz Chaim
168.100-C	Sokołowska Zofja
170.290-C	Litterer Gotfrid
178.623-C	Kam Zelman
185.703-C	Śliwińska Anna
197.133-C	Niedzielski Franciszek
207.922-C	Szwarc Josek Mendel
211.896-C	Kiełczewski Bohdan
217.119-C	Kowieska Helena
243.091-C	Oleksiński Jan
246.971-C	Nieckarz Kazimierz
247.806-C	Markowska Wiera
255.535-C	Krochmal Józef
264.146-C	Cukier Moszek Boruch
270.600-C	Liszka Stanisław
272.289-C	Apelkirówna Leokadja
281.889-C	Popczyk Piotr
282.925-C	Winer Icek
291.397-C	Ryfman Hersz
301.549-C	Fojgiel Rywka
309.244-C	W. K. S. „Legja" — Sekcja Tenisowa, Warszawa
310.342-C	Ostrowski Wasyl
314.026-C	Chmielewski Bolesław
317.204-C	Parzyszek Szczepan
329.810-C	Leszczyński Jan
347.319-C	Setniewski Władysław
348 066-C	Janik Teofil
352.320-C	Albrecht Tadeusz
358.573-C	Wiezel Antoni
523.609	Iwanaszko Stefan
528.160	Kasperek Walter
539.241	Fintowski Stanisław
560.446	Wilk Michał
562.721	Deutschmann Juljan
567.890	Życzyński Jan
569.144	I Żeńska Drużyna Harcerska im. M. Konopnickiej Wełnowiec
569.201	Biskup Wilhelm
602 381	Krzemiński Józef
632.673	Moczydłowski Antoni
659.242	Rządziński Icchok
663.259	Kondradt Józef
672.846	Brandysiewicz Franciszek
688.481	Grześkiewicz Heljodor
712.886	Klagsbrunn Józef
716.347	Pawlikowski Zbigniew
744.798	Tarnowski Marcin
753.724	Bielecki Borys
757.922	Ziernig Izrael
788.900	Chodziński Władysław
803 380	Malicki Zbigniew
806.727	Sekowski Jan
810.022	Wrońska Wanda
826.179	Malinowski Wacław
827.242	Finkelstein Fiszel
882.792	Baranowski Roman
884 352	Putyra Helena
891.277	Dobrowolski Stefan
906.813	Rapoport Fruma
917.177	Bloch Chaja Hudesa
927.552	Margiewicz Antoni

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
937.548	Marchaszew Jechil	833.518	Zielińska Felicja
941.353	Mączyński Edward	840.437	Rozenfeld Józef
946.240	Buda Mieczysław	870.527	Rukieć Tadeusz
967.887	Szczepka Błażej	870.933	Kulikowski Tomasz
968.469	Pańkow Jan	880.103	Jodko-Narkiewicz Włodzimierz
994.349	Markówna Anna	891.550	Kosikowski Leonard
430-C	Tatur Józef	906.535	Długoń Engelbert
18.054-C	Milewska Nadzieja	928.383	Dudówna Helena
26.172-C	Landesmanówna Sabina	933.117	Glikman Tobjasz
37.996-C	Lietzow Horst	941.678	Halbzajt Chaim
50.310-C	Thaler Simche	232-C	Bryn Moszek Godel
116.907-C	Kiwelowicz Falk	408-C	Seidenfeld Emil
123.117-C	Kac Eljasz Jakób	4.018-C	Czarnowski Wincenty
148.911-C	Kukawska Marja	30.486-C	Jewrejewicz Jakób
204.098-C	Lubaszewska Janina	57.482-C	Nowakowski Henryk
209.214-C	Szewczyk Antoni	68.794-C	Kotlarz Dora
293.618-C	Kulesza Anatoli	79.322-C	Kłaczyński Jan
296.986-C	Gołubówna Raja	92.123-C	Zenowiczówna Irena
303.519-C	Wróbel Stanisław	98.653-C	Borsówna Gizela
316.270-C	Sztajnberg Lea	103.642-C	Wnuczek Franciszek
326.542-C	Jurkiewicz Wojciech	118.306-C	Kieruzalska Janina
348.904-C	Wojakowski Szczepan	158.364-C	Ciok Jan
349.705-C	Wasilewski Leon	170 261-C	Potasch Józef Samuel
352.069-C	Lachowska Temka	177.283-C	Matthoes Maksymiljan
530.506	Adler r. Bach Leon	187.441-C	Leiser Chana
565.075	Koszczyc Kazimierz	200.291-C	Holcblat Gitla
575.043	Lerner Meszulim Szloma	214.041-C	Zawilski Apolinary
636.272	Kowalska Sabina	216 086-C	Rotsztajn Marjem-Krajndla
644.934	Bączkowska Zofja	219.417-C	Orlicka Janina
671.000	Stojek Mieczysław	226.264-C	Ryszka Konstanty
699 562	Linkowski Aleksander	253.752-C	Michalska Irena
701.560	Wertel Pinchos	257.747-C	Swoboda Jadwiga
719 616	Legodziński Czesław	258.816-C	Falkowski Jerzy
724 492	Miłkowski Stanisław	259.710-C	Lockspeiser Izrael
727.519	Westreich Beno	270.714-C	Kaniowski Jerzy
733.540	Inwentarz Szmul Pejsach	285.202-C	Mytelpunkt Michnel
739.679	Sułowski Tomasz	296.510-C	Krasnosielski Rubin
748.015	Janiszewska Zofja	305.836-C	Romanow Jadwiga
751.122	Gutschowa Zofja	312.141-C	Nowicki Wacław
768.312	Żyzniewska Marja	322 921-C	Malanowicz Leszek
771.162	Kubaszewski Kazimierz	324.514-C	Bursztyn Szlama
775.270	Ks. Jankiewicz Zygmunt	330.017-C	Rozenbaum Moszek
804 895	Dyrda Henryk	335.672-C	Jaskulska Bronisława
808.956	Margulies Aleazar Władysław	352.412-C	Szalinowski Jan
813 286	Zand Szmul Eljasz	353.254-C	Żółtowski Leon
826.308	Warsza Henryk		

WYKAZ

książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
673.143	Goldberg Szlama	953.580	Malissa Julja
820.673	Pietraczyk Zofja	963.711	Turczyński Zbigniew
838.193	Pomiankowski Stanisław	11.141-C	Leser Szulim
868.978	Rozental Maurycy Izrael	54.178-C	Czarny Moszek
963.473	Rajchenbach Ajzyk	104.994-C	Śliwa Jan
994.523	Nowak Antoni	153.662-C	Kasa Samopomocy Podoficerów 4 pułku Ułanów Wilno
49.346-C	Wójcik Władysław	169.661-C	Biarda Jadwiga
62.234-C	Kwieciński Wacław	171.162-C	Zygadlewicz Franciszka
69.181-C	Steranka Aleksander	198.113-C	Ks. kan. dr. Hozakowski Władysław
81.085-C	Wajnrajch Zelman Symcha	260.384-C	Lugiert Kurt
101.864-C	Smorawiński Mieczysław	262 354-C	Jaworski Stefan
107.718-C	Szymańczyk Antoni	321.658-C	Turczyniak Augustyn
157.822-C	Rózga Franciszka	529.767	Koladzyn Zbigniew Marjan
187.658-C	Frenkel Lajb	570.611	Nowicki Stanisław
198.249-C	Krzyżaniak Mieczysław	711.116	Kieszek Władysław
253.040-C	Kawala Jan	883.211	Fotyga Folański Bolesław
285.001-C	Świnecka Walerja	890.222	Michałowska Marta
291.871-C	Rottenberg Marja	896.845	Wajnberg Romuald
320.585-C	Stypułkowski Szczepan	919.032	Korzeniowski Bronisław
341.457-C	Herzig Mieczysław	964.212	Lachs Herman
530.544	Ks. Twaróg Antoni	967.347	Masłówna Marja
566.743	Piotrowska Apolonja	62.375-C	Marcinkiewicz Józef
629.173	Reiserer Leopold	81.462-C	Trepman Szprinca
736.593	Bernatowicz Helena		

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
115.226-C	Frenkel Chaja	75.709-C	Zimet Berl
206.536-C	Majewska Krystyna	89.999-C	Jamróz Józef
291.246-C	Hinke Józef	122.327-C	Erlichhof Artur
307.191-C	Czechowiczówna Marja	183.187-C	Walkowski Szczepan
794.355	Kowalska Dorota	223.474-C	Witkowska Klara
840 667	Abramowicz Chancia	224.768-C	Kowalewski Wiktor
8.488-C	Nowak Józefa	264.863-C	Grabek Wojciech
47.295-C	Kohn Szlama		

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów	Nr. legitymacji	Nazwisko i imię funkcjonarjusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe lub zamieszkania	Data wystawienia legitymacji
Katowice	597	Grabowski Maciej	kier. oddz urz. I klasy	u. p. Katowice 1	5.III. 1931 r.
Kraków	194	Biernaciński Andrzej	em st. pocztyljon	Kraków	14 IX.1929 r.
Lwów	359	Tyszkowska Stanisł.	kontroler	u. p. Lwów	22.I.1931 r.
Lwów	733	Skorski Mieczysław	em. kontroler	Lwów	7.I.1930 r.
Lwów	584	Bauknecht Mieczysł.	em.st. podurzęd.	Lwów	15.IX.1931 r.
Lwów	285	Kostyk Harasym	em. woźny	Brzozdowce	16.XII.1927 r.
Wilno	1549	Sakowicz Wiktor	asyst. X st. sł.	u. p. Wilno	28.III.1928 r.
Wilno	2121	HejbowiczównaAnna	asyst. XI st. sł.	u. p. Wilno	9.VIII.1930 r.
Wilno	2271	Dzimiszkiewicz Jan	mł. technik XI st. służb.	u. tel. Baranowicze	22.I.1931 r.

Osoby legitymujące się powyższemi unieważnionemi dokumentami należy oddać władzom bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

RUCH SŁUŻBOWY.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Dr. Wdowiak Michał, radca ministerjalny w V st. sł. p. o. Naczelnika Wydziału Ministerstwa Poczt i Telegrafów, został mianowany Naczelnikiem Wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, w dotychczasowym stopniu służbowym (Nr. B. P. 2110 z dnia 1.IX. 1932 r.).

Kurowski Ryszard, inspektor ministerjalny w V st. sł. został mianowany Naczelnikiem Wydziału Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Poznaniu, w dotychczasowym stopniu służbowym. (Nr. B. P. 2115 z dnia 30.VIII. 1932 r.).

Wolicki Wacław, asesor w VII st. sł. został przeniesiony z Ministerstwa Poczt i Telegrafów do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie. (Nr. B. P. 2140 z dnia 3.IX. 1932 r.).

Dyrekcja P. i T. w Bydgoszczy.

Przystawski Franciszek, naczelnik urzędu II klasy w VI st. sł. w Świeciu nad Wisłą został z końcem września 1932 r. przeniesiony w stan spoczynku. (Nr. B. P. 612 z dnia 6.IX. 1932 r.).

Dyrekcja P. i T. w Katowicach.

Kędzierski Jan, st. kontroler w VII st. sł. został przeniesiony z urzędu pocztowo-telegraficznego Mysłowice, do urzędu pocztowego Katowice 1.

Dyrekcja P. i T. we Lwowie.

Baran Teofil, kierownik oddziału urzędu I klasy w VI st. sł. we Lwowie, został przeniesiony z urzędu w stan spoczynku z końcem września 1932 r. (Nr. B P. 612 z dnia 25.VIII. 1932 r.).

Dyrekcja P. i T. w Warszawie.

Bursztyński Wacław, asesor w VII st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów, został przeniesiony do Ministerstwa Poczt i Telegrafów. (Nr. B. B. 2140 z dnia 3.IX. 1932 r.).

KONKURSY

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów p. t.

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	Uwaga
Dąbrowa Chełmińska*)	V	Bydgoszcz	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Gdynia 2	IV	Bydgoszcz	
Mikstat*)	IV	Poznań	
Nowe Sioło k/Podwołoczysk	V	Lwów	
Nowy Korczyn*)	IV	Kraków	
Pionki	IV	Lublin	
Nowogródek*)	II	Wilno	
Poznań 11	V	Poznań	
Przedbórz	IV	Lublin	
Terespol pomorski*)	IV	Bydgoszcz	

Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy". Podania należy kierować do właściwych Dyrekcyj P. i T. Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

SPROSTOWANIE

błędów drukarskich zauważonych w dziale personalnym (ruch służbowy) Dziennika Urzędowego Min. P. i T. Nr. 17 z 1932 r.

Winno być:

Studziński Zygmunt, naczelnik urzędu II klasy w VI st. sł. . . . .

Jakutis Antoni . . . . przeniesiony został na stanowisko kierownika oddziału urzędu I kl. w Brześciu n/Bugiem . . .

OD REDAKCJI.

Podaje się do wiadomości, że rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telegraficznej i telefonicznej, zamieszczone w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 17 z dnia 25 sierpnia 1932 r. poz. 128, zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 74 z dnia 29 sierpnia 1932 r. poz. 676.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 45.

PRENUMERATA NA ROK 1932 WYNOSI:
roczna 12 zł **półroczna 6 zł** **kwartalna 3 zł**

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30
ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA
KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 61172. **Cena 1 zł.**